

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **CENTR FACILITY MANAGEMENT, a.s. „v likvidaci“**, se sídlem Náměstí Svatopluka Čecha 3/516, Moravská Ostrava, zastoupeného JUDr. Vítem Rybářem, advokátem se sídlem Tvorkovských 223/13, Ostrava, proti žalovanému **Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2006, č. j. 8827/130/2006, ve věci daně z přidané hodnoty, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 142/2007 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 9. 4. 2008 prostřednictvím zástupce JUDr. Víta Rybáře se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného pravomocného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2006, č. j. 8827/130/2006, jako nedůvodná.

Z obsahu předloženého soudního spisu je zřejmé, že shora označený rozsudek krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení, byl stěžovateli, za něhož v souladu se zákonem jedná likvidátor Ing. Vladimír Kudrna, doručen ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dne 20. 3. 2008.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost, doručovaná do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud z doručky připojené u č. l. 49 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli (likvidátoru společnosti) byl učiněn v pondělí 10. 3. 2008 a vzhledem k tomu, že nebyl v místě doručení zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Fikce doručení tak nastala ve čtvrtek 20. 3. 2008 uplynutím desetidenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

V daném případě byl tedy ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti čtvrtek 20. 3. 2008. Na této skutečnosti nic nemění skutečnost, že stěžovatel předmětnou zásilku (rozsudek krajského soudu) převzal osobně až dne 26. 3. 2008. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na čtvrtek 3. 4. 2008. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána zástupcem stěžovatele k poštovní přepravě až dne 9. 4. 2008.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2008

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu